

slag med meget stærk Tillæg ud over det, som dengang endog saa Landstthinget forlangte. Hvad altsaa Landstthinget og Regjeringen i 1870 vilde lade sig nøie med, gif Forslaget i 1875 langt ud over, og desuagtet gif dette Thing strax uden Prutning ind paa alle disse Lønningsforhøielse. Dette synes mig at være et uimodsigeligt Vidnesbyrd om, at der virkelig dengang blev gjort endog saa meget betydelige Indrømmelser paa Grund af Dyrtiden. Jeg skal oplyse dette ved nogle Exempler. Fyringenieurernes Lønning blev saaledes af Folkethinget i 1869—70 sat fra 2,400 Kr. til 3,600 Kr. aarlig; Folkethinget vilde ikke lade sig drive høiere, uagtet Landstthinget kun krævede en Forhøielse af 200 Kr., nemlig fra 3,600 Kr. til 3,800 Kr., men i 1875 bleve de forøgede ikke med de 200 Kr., men med 1,200 Kr., nemlig fra 2,400 Kr. til 3,600 Kr. og fra 3,600 Kr. til 4,800 Kr. Naar man ser paa en saadan Indflydelse af Dyrtiden i 1875, er det vel billigt at sige: Lader os dog idetmindste blive staaende, vi have jo set, at Dyrtiden ogsaa kan gaa tilbage. Man kan vel i dette Dieblift sige, at Dyrtiden er ligesaa stor nu, som dengang; men der har jo været mindre dyre Aar imellem, og Mange have idetmindste den Tro, at de nuværende Priser ikke ville holde sig, men igjen ville gaa ned. Men det foreliggende Forslag gaar desuagtet op fra 3,600 Kr. til 4,000 Kr. og fra 4,800 Kr. til 5,600 Kr., og Mindretallet følger med. Paa lignende Maade forholder det sig med Dagpengene. Folkethinget vilde i 1869—70 ikke slippe de 7 Kr., uagtet Landstthinget forlangte 8 Kr.; i 1875 forlangte Ministeren 8 Kr., og Folkethinget gif strax ind derpaa. Medhjælpssummerne udgjorde i 1870 400 Kr., Ministeren forlangte i 1875 800 Kr., altsaa det Dobbelte; Folkethinget gif strax ind derpaa. Nu har Ministeren forlangt de 800 Kr. forhøiede til 3,500 Kr., vi have foreslaaet at blive staaende ved 2,000 Kr., altsaa over det Dobbelte; men Mindretallet følger ligesuldt Ministeren og anter over, at vi kun ville Reduktionsforhøielse. Fyrskipperne vilde Folkethinget i 1869—70 ikke give Mere end 1,200 Kr., Landstthinget vilde have en høiere Klasse, der skulde have 1,300 Kr. Det vilde Folkethinget paa ingen Maade gaa ind paa. I 1875 foreslog Ministeren istedetfor disse 1,200 Kr., som var Folkethingets yderste Grændse, en Begyndelsesløn af 1,800 Kr., og Folkethinget gif strax ind paa det og gav altsaa et Tillæg af 600 Kr. Men nu forlanger Ministeren og Mindretallet med ham et yderligere Tillæg af 200 Kr. Paa samme Maade gif det med Fyrmeistrene. Der vilde Folkethinget i 1870 ikke gaa høiere end til 800 Kr., uagtet Regjeringen og Landstthinget vilde drive det et Par Hundrede Kroner høiere. I 1875 foreslog Ministeren 1,000 til 1,200 Kr.; da gif Folkethinget strax ind paa det, og nu forlanger Ministeren og Mindretallet

atter 200 Kr. mere, fra 1,200 til 1,400 Kr. Endvidere var der forskjellige andre Forhold vedrørende Naturalieydelsene osv., som ogsaa bleve noget gunstigere i 1875 end i 1870, men det skal jeg ikke komme ind paa. Som man ser, har altsaa den ærebe Minister ikke alene nu krævet de overordentlig forhøiede Lønninger, som han dengang var saa heldig at sætte igjennem under Indtryk af den daværende Dyrtid, men ogsaa villet forøge dem, og Mindretallet ikke alene følger ham, men er endog saa gaaret et betydeligt Skridt ud over, hvad Ministeren har foreslaaet (Singerslev: Spor?). I det Vædringsforslag, som det ærebe Medlem har filllet om Lønningsstillæget. Han sagde ganske vist, at det var et Forslag, der ikke vilde være af væsentlig Betydning for Statskassen, det var blot en anden Maade at ordne det paa, Men jeg vil spørge det ærebe Medlem, om det kan siges ikke at have nogen væsentlig Betydning, naar Mindretallet istedetfor, at Ministeren foreslaar at give 8 af 38 et Lønningsstillæg af 150 Kr., og det først, naar de have tjent idetmindste i 10 Aar, saa foreslaar at ville give samtlige 38, altsaa 30 flere, et Lønningsstillæg, og det ikke alene, naar de have tjent i 10 Aar, men naar de have tjent i 5 Aar og endda ikke, som den ærebe Minister har foreslaaet, indtil 150 Kr., men indtil 200 Kr. Det er altsaa ligesom at gaa ud over Ministerens Forslag, og det meget betydeligt. Jeg kan saaledes ikke se Andet, end at, har Udvalget filllet sig noget anderledes i denne Sag, end det har gjort i andre Sager, har det havt meget gode Grunde dertil, og skulde det Varsel ste, at Udvalgets Flertal blev forladt i denne Sag af Thingets Flertal, saaledes som det ærebe Medlem fra Aarhus (Singerslev) ønskede, vilde det ganske vist være et høist ubehdligt Varsel med Hensyn til Behandlingen af de mange Lønningslove, der forestaa.

Marineministeren (Navn): Det ærebe Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) bemærkede, at det syntes, som om man antog, at hver Gang en Lønningslov var til Revision, saa skulde der finde Forhøielse Sted. Det antager jeg paa ingen Maade; men det forekommer mig not paa den anden Side, at naar vi nu staa i en Periode af saa stadig forhøiede Priser for alle Livsforbrødenheder, kan der not være Grund til at komme med en ringe Forhøielse. Forøvrigt er det jo ogsaa kun en meget ringe Forøgelse, der er forlangt. Saaledes som det nu er blevet fremskillet af den ærebe Ordfører (Laurer) og det ærebe Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), faar man vist Indtryk af, at der er forlangt overmaade betydelige Tillæg paa dette Lovforslag. Jeg gjentager herimod, at det kun er 100—200 Kr. om Aaret, der er forlangt for alle Fyrbetjentene, naar undtages Fyringenieuren, og saa er der til Sjengjæld